

lautlich nahesteht. — Vgl. दिवौकस्.

दिवौकस् m. = दिवौकस् UÓÓVAL. zu UNÁDIS. 4, 215. ein Himmelsbewohner, ein Gott: सवरेव दिवौकसैः HARIV. 11884.

दिव्य् (von 3. दिव्, दिव्यति nach dem Himmel ein Verlangen haben P. 8, 2, 77, Sch.

दिव्यं (wie eben) ved., दिव्यं P. 4, 2, 104. adj. himmlisch (Gegens. पार्थिव, तम्य, भौम, आतरीक्ष) H. an. 2, 366. fg. MED. j. 30. अशनि RV. 1, 176, 3. जन 6, 22, 9. 10, 63, 17. आयः 7, 49, 2. 103, 2. सवन् 1, 173, 1. सानु 7, 2, 1. पोषणे 6. अत्य 1, 163, 10. 181, 2. वसु 2, 14, 11. 5, 68, 2. 7, 46, 2. 10, 65, 9. AV. 2, 6, 1. 4, 20, 3. 7, 68, 1. अन् ÇAT. BR. 11, 1, 5, 1. KAUC. 99. आनौ KĪTH. 8, 1 in Ind. St. 3, 465. अस्तरसो गणाः VARĀH. BRH. S. 47, 58. केतवः 11, 2. 4. उत्पाताः 45, 2. 4. 46, 1. 47, 53. MBH. 2, 1636. — 4, 1701. N. 4, 8. R. 4, 19, 31. 5, 2, 28. VID. 139. himmlische, göttliche Tage, Jahre, Juga im Gegens. zu den menschlichen SŪJAS. 1, 13. 14, 1. 20. AK. 1, 1, 3, 22. H. 160. दिव्यमानु das Messen der Zeit nach Tagen und Jahren der Götter SŪJAS. 1, 46. 14, 1. 20. चतुस् das über Raum und Zeit hinwegsehende Auge des Sehers (vgl. दिव्यचतुस्) BHAG. 11, 8. PRAB. 49, 9. BHĀG. P. 1, 4, 18. himmlisch so v. a. wunderbar, magisch: अङ्गाराः RV. 10, 34, 9. वासस् N. 14, 24. औषध BHART. 2, 18. so v. a. himmlisch schön, prachtvoll, = वल्गु H. an. MED. सिंहासन R. 1, 4, 26. 70, 9. कया 2, 38. KATHĀS. 1, 45. भोगाः VID. 133. 161. — 2) m. a) Gerste. — b) Bdellion RĀĀAN. im ÇKDR. — c) ein best. Thier, = धन्विन VARĀH. BRH. S. 87, 9. — d) N. pr. eines Fürsten VP. 424. BHĀG. P. 9, 24, 6. — 3) f. आ a) N. verschiedener Pflanzen: Emblica officinalis Gaertn. H. an. MED. = हरीतकी Terminalia Chebula, वन्ध्या कर्कोटकी, शतावरी Asparagus racemosus Willd., मरुमेदा, ब्राह्मी, स्थूलजीरक grober Kümmel, श्वेतहर्षा, मुरा ein best. Parfum RĀĀAN. im ÇKDR. — b) N. pr. einer Apsaras VĀJPI zu H. 183. — 4) n. a) das Himmlische, die himmlischen Räume: त्वं ह्यग्ने दिव्यस्य रात्रिमि त्वं पार्थिवस्य RV. 1, 144, 6. आ जनाय् दुहणे पार्थिवानि दिव्यानि दीपयो ऽत्तरिक्षा 6, 22, 8. — b) (sc. प्रमाण) Gottesurtheil AK. 3, 4, 20, 223. JĀG. 2, 22, 95. PAÑĀT. 97, 1. I. 431. 432. Ueber die Gottesurtheile überh. s. STENZLER in Z. d. d. m. G. 9, 661. fgg. HIOUEN-TSANG I, 84. fg. — c) Schwur, eidliches Versprechen: सत्याभिधानदिव्यपुरःसरः — काञ्चनाभिधानसंधिः HIT. 133, 3. — d) Gewürznelken H. an. MED. — e) eine Art Sandelholz (s. कृचिन्दन) RĀĀAN. im ÇKDR. — f) N. einer Grammatik COLBR. Misc. Ess. II, 48.

दिव्यक (von दिव्य) m. eine Schlangenart SUÇR. 2, 265, 19; vgl. दिव्येलक 266, 6. ein anderes Thier (= दिव्य, धन्विन) ist gemeint VARĀH. BRH. S. 87, 18.

दिव्यकट (दि० + कट) n. N. pr. einer Stadt MBH. 2, 1193. LIA. I, 569, N. 1.

दिव्यकुण्ड (दि० + कु०) n. N. pr. eines Sees auf dem Berge Kshobhaka in Kāmarūpa KĀLIKĀ-P. im ÇKDR.

दिव्यगन्ध (दि० + गन्ध) 1) adj. einen himmlischen Geruch habend. — 2) m. Schwefel. — 3) f. आ a) grosse Kardamomen. — b) eine best. Gemüsepflanze (मरुचञ्चू). — 4) n. Gewürznelken RĀĀAN. im ÇKDR.

दिव्यगायन (दि० + गा०) m. ein himmlischer Sänger, ein Gandharva AK. 3, 4, 21, 135. ÇABDAR. im ÇKDR.

III. Theil.

1. दिव्यचतुस् (दि० + च०) m. ein himmlisches, über Raum und Zeit hinwegsehendes Auge VĀJPI. 8. BURN. Lot. de la b. I. 821. Intr. 295. DAÇAK. in BENF. Chr. 179, 7.

2. दिव्यचतुस् (wie eben) 1) adj. a) ein himmlisches, über Raum und Zeit hinwegsehendes Auge habend: त्रिलोकनाथ RAGH. 3, 45. — b) ein himmlisch schönes Auge habend H. an. 4, 327. MED. s. 67. — c) blind (des himmlischen d. i. geistigen statt des physischen Auges sich bedienend) diess. — 2) m. a) Affe (मर्कट) ÇABDAR. im ÇKDR. — b) ein best. Parfum (सुगन्धमेद) H. an. MED.

दिव्यतत्र ((दि० + त०) n. Titel eines Werkes GILD. Bibl. 465. 484.

दिव्यता (von दिव्य) f. himmlische, göttliche Natur KATHĀS. 6, 82.

दिव्यतेजस् (दि० + ते०) f. eine best. Pflanze (s. ब्राह्मी) RĀĀAN. im ÇKDR.

दिव्यदर्शिन् (दि० + द०) adj. der eine Einsicht in die himmlischen Dinge hat: नारद MBH. 13, 566.

दिव्यदृष्ट् (दि० + दृष्ट्) adj. der eine Kenntniss hat von den himmlischen Erscheinungen VARĀH. BRH. S. 3, 13. subst. Astrolog 54, 31.

दिव्यदेहद (दि० + दे०) n. das himmlische Verlangen, das wonach die Götter verlangen TRIK. 3, 2, 13. HĀR. 21.

दिव्यनदी (दि० + न०) f. ein himmlischer Strom ÇIVA-P. in Verz. d. Oxf. H. 63, a, 1.

दिव्यनारी (दि० + ना०) f. ein himmlisches Weib, eine Apsaras R. 2, 91, 19. KATHĀS. 15, 136.

दिव्यपञ्चामृत (दि० + पञ्चन्-अमृत) n. die fünf himmlischen Speisen: Milch, saure Milch, geschmolzene Butter, Honig und Zucker RĀĀAN. im ÇKDR.

दिव्यपाटल (दि० + पा०) eine best. Pflanze (neben पाटल) MBH. 1, 2374.

दिव्यपुष्प (दि० + पु०) 1) m. wohlriechender Oleander (करवीर). — 2) f. आ eine best. Pflanze (s. मरुद्रोषणा) RĀĀAN. im ÇKDR.

दिव्यपुष्पिका (wie eben) f. eine Art Calotropis (लोहितवर्षार्कवृत्त) RATNAM. im ÇKDR.

दिव्यप्रश्न (दि० + प्रश्न) m. Befragung der Himmelserscheinungen, Augurium coeleste MBH. 5, 1906.

दिव्यमानुष (दि० + मा०) m. Halbgott KATHĀS. 1, 47.

दिव्ययमुना (दि० + य०) f. N. pr. eines Flusses in Kāmarūpa KĀLIKĀ-P. im ÇKDR.

दिव्यरत्न (दि० + रत्न) n. der himmlische Edelstein, Bez. des mythischen Edelsteines Kintāmañi ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDR.

दिव्यरथ (दि० + रथ) m. ein himmlischer Wagen, ein Wagen der Götter ÇABDAR. im ÇKDR.

दिव्यरस (दि० + रस) m. Quecksilber RĀĀAN. im ÇKDR.

दिव्यलता (दि० + ल०) f. N. einer Pflanze, Sansevieria zeylanica Willd. (मूर्त्वा), RĀĀAN. im ÇKDR.

दिव्यवस्त्र (दि० + व०) 1) adj. ein himmlisches Kleid habend. — 2) m. eine best. Blume (सूर्यशोभा) ÇABDAR. im ÇKDR.

दिव्यश्रोत्र (दि० + श्रोत्र) n. ein himmlisches, Alles vernehmendes Ohr VĀJPI. 8. BURN. Lot. de la b. I. 821. Intr. 295.

दिव्यसानु (दि० + सानु) m. N. pr. eines der Viçve Devāḥ MBH. 13, 4355.